

(tako je bilo ime odslovljenemu ženinu) je došla odpoved, ko je bil nastopil službo prvega gozdarja pri onem knezu, pri katerem so to službo opravljali njegovi predniki, kot prvi svobodnjak. To posestvo je imel v zakupu g. Kulješa, ki je bil obdarovan z mnogimi otroki, med njimi z dražestno hčerko Avreljko, ki je bila kmalu v Jurja zaljubljena. — Ko se je bližal dan zaroke med Saljuško Osipovičevo in Cidžikom bogatinom, je čutila Saljuška, da še vedno ljubi Jurja ter da se ji gnusi Cidžik. Med slovesnostjo je pobegla in po mnogih nezgodah prišla v grajščino, kjer je služboval Juri, nadejajoč se, da jo bode Juri zopet sprejel. A ko je dospela po noči tja, je zagledala skozi okno svate in drugi ljudje so ji povedali, da se ženi Juri z Avreljko. V obupnosti hoče skočiti v bližnje jezero, ali Gabriša, nekak daljni sorodnik, katerega so vsi imenovali „bedaka“, se je bil popeljal za njo ter jo vrnil domov k njegovi sestri. — Nekateri prizori so izborno očrtani, tako n. pr. ošabno bahanje plemičev, ki dajejo hčeram po 300 rubljev dote in so navadni kmetiški posestniki, samo da so svobodni, prepír, ki nastane med njimi, prigovarjanje Saljuški itd. V ostalem pa je povest neznansko na široko razpredena, posebno drugi del, in zahteva potrpežljivega čitatelja, da se izmota iz deloma dolgočasnih popisov, razgovorov in monologov. Nekoliko okrajšana bi delala povest mnogo večji vtisk.

R. P.

Mala biblioteka. Pod tem naslovom izhajajo v založbi Pahera & Kisića v srbskem jeziku lične knjižice z deli raznih slovitih domačih in tujih pisateljev. Zadnja dva zvezka obsezata „U mraku in megli“, spisal Milan Pribičević, in „Jutro jednog spahije“, spisal Lev Tolstoj, preložil Nik. Nikolajević. O „Mali biblioteki“ izpregovorimo morda še natančneje.

Martin Žunkovič: „Wann wurde Mitteleuropa von den Slaven besiedelt?“ Beitrag zur Klärung eines Geschichts- und Gelehrtenirrtums. Kremsier 1904. Druck und Verlag des Heinrich Slovák. Preis K 1.20. O tej zanimivi knjigi, v kateri so izraženi nazori, ki nalete nemara v učenjaških krogih na hud odpor, izpregovorimo še natančneje, ako se nam posreči dobiti strokovnjaka ocenjevalca. Vsekakor zasluži gospod pisatelj, ki ga je pri njegovem delu vodilo istotako vroče rodoljubje kakor resna želja, dognati resnico, da se njegov trud primerno vpoštevava. Knjigo, ki jo diči tudi več slik, toplo priporočamo v nakupovanje!

—i—

Novi akordi. IV. letnik, št. 2. september in št. 3. november 1904. Nova dva sešitka nudita posebno srečno izbero novih skladb. Josip Proháčka prijavlja klavirsko skladbo „Valse Impromptu“, elegantno pisano študijo salonskega pokreta, Dr. Gojmir Krek skladbo „Spomladanski dan“ iz klavirskega cikla „K Böcklinovim slikam“, iz katere poje plemenita melodija, lepo povzeta v okvir prave klavirske fakture. Kaj dobro se glasi tudi Emila Adamiča „Žalobna koračnica“, s katero se je skladatelju posrečilo pogoditi žalost in jo vzmogočiti k veličastnim, milo tožečim zvokom. Emil Adamič podaja še dva mešana zbora: „Pomladanska slutnja“ in „Dekletce, podaj mi roko“, oba dobri koncertni skladbi; izborni sta kakor glede melodičnosti tako glede sestava, v katerem se kaže pozornosti in pri-znanja vreden talent. Ljubezniva je popevka dr. Benj. Ipavca „Je pa davi slanica